

ฝ่ายรักษาความสงบ
เลขที่ ๑๓๖/๖๐
วันที่ ๑๑ ก.ย. ๖๐
เวลา

เทศบาลนครรังสิต
เลขที่รับแจ้งเหตุการณ์ ๑๐๗/๖๐
วันที่ ๑๑ ก.ย. ๖๐
เวลา

ที่ ปท ๐๐๒๓.๔/๑๖๑๑๖

ศาลากลางจังหวัดปทุมธานี
ถนนปทุมธานี - สามโคก ปท ๑๒๐๐๐

๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ทหารือแนวทางการแต่งตั้ง “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน นายกเทศมนตรีนครรังสิต

อ้างถึง หนังสือเทศบาลนครรังสิต ที่ ปท ๕๓๖๐๑/๒๑๒๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๕/๙๒๙๙
ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่เทศบาลนครรังสิตมีหนังสือขอหารือในกรณีที่ปัจจุบันพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยในบทนิยามที่แก้ไขใหม่ได้ตัดคำว่า “ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้” มีผลให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบังคับใช้กฎหมายรักษาความสะอาด ที่เคยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จากนายกเทศมนตรีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถูกยกเลิกไปด้วยจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยได้อีกต่อไป จนเป็นเหตุให้พื้นที่เขตเทศบาลนครรังสิตเกิดความสกปรกรกรุงรังไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นอย่างมาก ประชาชนไม่เคารพกฎหมายเหมือนเช่นที่เคยปฏิบัติมา เนื่องจากเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถดำเนินคดีกับตนเองได้อีกต่อไปแล้ว ปลัดเทศบาลและรองปลัดเทศบาลในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในฝ่ายประจำ มีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบในการควบคุมงาน บังคับบัญชาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกสำนัก/กอง ที่อยู่ในสำนักงานเทศบาลซึ่งมีปริมาณงานที่รับผิดชอบเป็นจำนวนมากอยู่แล้ว จึงไม่สอดคล้องกับตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานจริงในปัจจุบัน ซึ่งสำหรับเทศบาลนครรังสิตเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเรื่องนี้ได้มอบหมายให้ฝ่ายรักษาความสงบประกอบไปด้วย หัวหน้าฝ่ายรักษาความสงบ หัวหน้างานทุกงาน นิติการ นักจัดการงานเทศกิจ เจ้าพนักงานเทศกิจ และเจ้าหน้าที่ภายในฝ่ายรักษาความสงบ ออกปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจตราและบังคับใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น เพื่อให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ในการกวาดล้าง ดูแล รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในพื้นที่เขตเทศบาลนครรังสิต ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้อย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ และมีให้เกิดช่องว่างทางกฎหมาย เทศบาลนครรังสิต จึงขอหารือมายังจังหวัดปทุมธานีถึงแนวทางในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบังคับใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าจะสามารถดำเนินการแต่งตั้งได้หรือไม่ หากดำเนินการแต่งตั้งได้จะต้องอ้างระเบียบ หรือข้อกฎหมายใด ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในครั้งนี้ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

/จังหวัดปทุมธานี...

จังหวัดปทุมธานีได้รับหนังสือตอบข้อหาหรือดั่งกล่าวแล้ว สรุปได้ว่า กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
แจ้งว่า พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐
มีความมุ่งหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบริการสาธารณะในด้านการรักษาความสะอาดและความเป็น
ระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองโดยการบูรณาการการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยด้วยการ
ควบคุมดูแลการคัดแยก เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ จัดเก็บค่าธรรมเนียมการให้บริการ
ที่สอดคล้องกับต้นทุนค่าใช้จ่ายจริงรวมทั้งการนำสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่จัดเก็บได้ไปใช้ประโยชน์หรือหาประโยชน์
กฎหมายจึงได้กำหนดให้ปลัดเทศบาลและรองปลัดเทศบาลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับในเขตเทศบาล เพื่อให้
ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ ปฏิบัติการในการกิจดังกล่าวให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ประกอบกับพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอำนาจหน้าที่
ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ตามความในมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และ
มาตรา ๔๖ โดยมาตรา ๔๓ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ของ
พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในการบังคับบัญชาของตน และในกรณีที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ผู้ได้รับมอบหมายมีหน้าที่
รับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้มอบ ดังนั้น แม้ว่ามาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ
เรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ
เรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จะกำหนดให้ปลัดเทศบาลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
นี้ก็ตาม แต่โดยที่การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ก็มีได้มีข้อความหรือบทกฎหมายอื่น
ประกอบ แสดงให้เห็นได้ว่าเป็นอำนาจเฉพาะของตำแหน่งดังกล่าวนั้น กรณีจึงเป็นเพียงอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ที่
ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายโดยปกติเท่านั้น และโดยหลักการมอบอำนาจจะกระทำ
ได้ก็แต่โดยผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจ โดยการมอบอำนาจจะมีผลให้ผู้รับมอบอำนาจเป็นเพียงผู้ใช้อำนาจนั้นแทน
ผู้มอบอำนาจจึงยังคงเป็นผู้ทรงอำนาจนั้นอยู่ ในการดำเนินการตามอำนาจที่ได้รับมอบหมายมานั้น ผู้รับมอบอำนาจ
เป็นเพียงผู้ปฏิบัติราชการแทน หากทำให้ผู้รับมอบอำนาจกลายเป็นเจ้าของอำนาจเสียเองไม่ ด้วยเหตุนี้ ผู้รับมอบ
อำนาจจึงมีอาจมอบอำนาจซึ่งมิใช่ของตนให้บุคคลอื่นปฏิบัติราชการแทนต่อได้ เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติให้
ผู้รับมอบอำนาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นได้ เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๒ และประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วน
ราชการ วิธีการบริหารและการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล และกิจการอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลใน
เทศบาล ได้เปิดโอกาสให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการที่ตนพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตาม
กฎหมาย ซึ่งกฎหมายนั้นมิได้บัญญัติเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น โดยให้ผู้อื่นปฏิบัติราชการแทนในนามของ
ตนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ โดยข้อ ๑๓ ของประกาศดังกล่าวได้กำหนดเกี่ยวกับอำนาจในการสั่ง
การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตาม
กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ
คำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่อง
การมอบอำนาจไว้ผู้ดำรงตำแหน่งอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ โดยปลัดเทศบาล
อาจมอบให้ผู้ช่วยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออื่นปฏิบัติราชการแทนได้ โดย
ให้ทำเป็นหนังสือ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ปลัดเทศบาลจึงอาจอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๓ ของประกาศคณะกรรมการกลาง
พนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหารและการปฏิบัติงานของ
พนักงานเทศบาล และกิจการอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเทศบาลประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มอบอำนาจในฐานะพนักงาน
เจ้าหน้าที่ให้ผู้ช่วยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการเรียกชื่ออื่น ปฏิบัติราชการแทนให้เป็นไป
ตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้ โดยเทียบความเห็นของ

คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ทาหรือการมอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๑๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘) (เรื่องเสร็จที่ ๓๒๗/๒๕๒๗) และเรื่องการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร (เรื่องเสร็จที่ ๓๕๖/๒๕๕๓) และมติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ชันอาสา)
ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องร้องทุกข์
โทร. ๐-๒๕๘๑-๕๒๓๔

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ ๘๒๘๕

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
จังหวัดปทุมธานี
เลขที่รับ ๐๘๒๘๕
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา ทพ. ๑๐๓๐๐

๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง การหรือแนวทางการแต่งตั้ง “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปทุมธานี ที่ ปท ๐๐๒๓.๔/๑๐๕๐๔ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐

กลุ่มงานกฎหมาย
เลขที่รับ ๑๙๗๒
รับที่ ๑๑.๑.๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดปทุมธานีมีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ความว่า เทศบาลนครรังสิต หรือมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ตัดคำว่า “ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้” มีผลให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ถูกยกเลิกไปด้วยจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยได้ต่อไป จนเป็นเหตุให้ประชาชนไม่เคารพกฎหมายเช่นที่เคยปฏิบัติมา เนื่องจากเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถดำเนินคดีกับตนได้ จึงหาหรือแนวทางในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบังคับใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวว่าจะสามารถดำเนินการแต่งตั้งได้หรือไม่ หากดำเนินการแต่งตั้งได้จะต้องอาศัยอำนาจตามระเบียบหรือกฎหมายใด นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีความมุ่งหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบริการสาธารณะในด้านการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง โดยการบูรณาการการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยด้วยการควบคุมดูแลการคัดแยก เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ จัดเก็บค่าธรรมเนียมการให้บริการที่สอดคล้องกับต้นทุนค่าใช้จ่ายจริง รวมทั้งการนำสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่จัดเก็บได้ไปใช้ประโยชน์หรือหาประโยชน์ กฎหมายจึงได้กำหนดให้ปลัดเทศบาลและรองปลัดเทศบาลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ สำหรับในเขตเทศบาล เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ปฏิบัติการในการกิจดังกล่าวให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ประกอบกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอำนาจหน้าที่ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ตามความในมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ โดยเฉพาะมาตรา ๔๓ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในการบังคับบัญชาของตน และในกรณีที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ผู้ได้รับมอบหมายมีหน้าที่รับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้มอบ ดังนั้น แม้ว่ามาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จะกำหนดให้ปลัดเทศบาลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ตาม แต่โดยที่การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้มีข้อความหรือบทกฎหมายอื่นประกอบ แสดงให้เห็นได้ว่าเป็นอำนาจเฉพาะของตำแหน่งดังกล่าวนั้น กรณีจึงเป็นเพียง /อำนาจใน...

อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายโดยปกติเท่านั้น และโดยหลักการมอบอำนาจจะกระทำได้อีกแต่โดยผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจ โดยการมอบอำนาจจะมีผลให้ผู้รับมอบอำนาจเป็นเพียงผู้ใช้อำนาจนั้นแทน ผู้มอบอำนาจจึงยังคงเป็นผู้ทรงอำนาจนั้นอยู่ ในการดำเนินการตามอำนาจที่ได้รับมอบหมายมานั้น ผู้รับมอบอำนาจเป็นเพียงผู้ปฏิบัติราชการแทน หากได้ทำให้ผู้รับมอบอำนาจกลายเป็นเจ้าของอำนาจเสียเองไม่ ด้วยเหตุนี้ ผู้รับมอบอำนาจจึงมีอาจมอบอำนาจซึ่งมิใช่ของตนให้บุคคลอื่นปฏิบัติราชการแทนต่อได้ เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติให้ผู้รับมอบอำนาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นได้ เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหารและการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล และกิจการอื่นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเทศบาล ได้เปิดโอกาสให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการที่ตนพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งกฎหมายนั้นมิได้บัญญัติเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น โดยให้ผู้อื่นปฏิบัติราชการแทนในนามของตนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ โดยข้อ ๑๓ ของประกาศดังกล่าวได้กำหนดเกี่ยวกับอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ โดยปลัดเทศบาลอาจมอบให้ผู้ช่วยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออื่นปฏิบัติราชการแทนได้ โดยให้ทำเป็นหนังสือ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ปลัดเทศบาลจึงอาจอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๓ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหารและการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล และกิจการอื่นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเทศบาลประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มอบอำนาจในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ผู้ช่วยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการเรียกชื่ออื่น ปฏิบัติราชการแทนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้ โดยเทียบความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ทำเรื่องการมอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๑๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘) (เรื่องเสร็จที่ ๓๒๗/๒๕๒๗) และเรื่อง การมอบอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร (เรื่องเสร็จที่ ๓๕๖/๒๕๕๓) และมติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุขุฑ์ สุวัฒน์วิทยากร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๔๐๓๖

ความเห็นฉบับย่อ

ความเห็นฉบับเต็ม

เสร็จที่

327/2527

เรื่อง

หาหรือการมอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

ผู้ทำ

ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย

หัวข้อประเด็นความเห็น \ หัวข้อ

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา [มาตรา 37 (4)]

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2518

[มาตรา 17, มาตรา 71]

[อำนาจการเปรียบเทียบปรับ, การมอบอำนาจของหัวหน้าเขต]

หัวข้อประเด็นความเห็น \ ประเด็น

หัวหน้าเขตจะมอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2518 ให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้างานหรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปปฏิบัติราชการแทนในนามหัวหน้าเขต ได้หรือไม่ และการมอบอำนาจดังกล่าวจะเป็นการขัดต่อมาตรา 37 (4) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือไม่

หัวข้อประเด็นความเห็น \ ความเห็น

อำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เป็นอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฯ จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย หัวหน้าเขตจึงมอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับที่ตนจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้างานหรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปปฏิบัติราชการแทนได้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และการมอบอำนาจดังกล่าวไม่ขัดต่อมาตรา 37 (4) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแต่อย่างใด

ความเห็นฉบับเดิม

ความเห็นฉบับย่อ

เรื่องเสร็จที่ ๓๒๗/๒๕๖๗

บันทึก

เรื่อง การมอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
(มาตรา ๑๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๔)

กรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ที่ กค ๔๐๐๐/๖๐๐๙ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๗ ถึง
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรุงเทพมหานครมีปัญหาเกี่ยวกับการมอบอำนาจในการ
เปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๖๔ ว่าจะกระทำหรือไม่ เพียงใด และจะเป็นการขัดต่อมาตรา
๓๗(๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือไม่ กล่าวคือ หัวหน้าเขตจะมอบอำนาจการ
เปรียบเทียบปรับให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้างานหรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปปฏิบัติ
ราชการแทนในนามหัวหน้าเขตได้หรือไม่ ในเรื่องนี้สำนักตำรวจเทศกิจ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร กอง
กฎหมายและคดี และผู้บังคับบัญชาหัวหน้าส่วนราชการชั้นผู้ใหญ่ในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งคณะ
กรรมการวิสามัญกฎหมายประจำสภากรุงเทพมหานคร เห็นว่า ตามมาตรา ๓๗ (๔) แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติให้คดีอาญาเล็กน้อยในคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่น
เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว และตามมาตรา ๗๑ แห่งพระ
ราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๖๔ ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมี
อำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับในบรรดาความผิดต่อข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครไว้เจ็ดตำแหน่ง ดังนั้น
หัวหน้าเขตจึงมีอำนาจตามกฎหมายที่จะเปรียบเทียบบรรดาผู้กระทำความผิดข้อบัญญัติต่าง ๆ ของ
กรุงเทพมหานครได้ และโดยที่อำนาจในการเปรียบเทียบตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเป็นอำนาจตาม

กฎหมาย ไม่ใช่อำนาจเฉพาะตัว หัวหน้าเขตจึงอาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติตั้ง
กล่าวมอบอำนาจให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้างาน หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปปฏิบัติ
ราชการแทนในนามหัวหน้าเขตก็ได้ แต่บางเขตยังไม่แน่ใจว่าการมอบอำนาจดังกล่าวจะกระทำหรือไม่

กรุงเทพมหานครเห็นว่า แม้ว่าพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.๒๕๖๔ จะได้กำหนดตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบไว้เพียงเจ็ดตำแหน่ง แต่เมื่อ
กฎหมายเปิดช่องให้มีการแบ่งเบาภาระหน้าที่โดยมอบอำนาจได้ และผู้มอบอำนาจยังต้องรับผิดชอบการ
ปฏิบัติหน้าที่ของผู้รับมอบอำนาจด้วย จึงน่าจะตีความในทางซึ่งเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติราชการ จึงขอให้
คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกรุงเทพมหานครแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ในทางปฏิบัติ หัวหน้าเขตได้มอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้างาน หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปปฏิบัติราชการแทนในนามหัวหน้าเขตอยู่แล้ว โดยได้ถือปฏิบัติมาประมาณสองปี แต่ได้มีหัวหน้าเขตบางเขตตั้งข้อสังเกตว่า การปฏิบัติดังกล่าวจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เพราะอำนาจในการเปรียบเทียบปรับเป็นอำนาจเฉพาะตัว ไม่อาจจะมอบอำนาจต่อไปได้ และปัญหานี้กรุงเทพมหานครได้หารือกรมอัยการแล้ว กรมอัยการเห็นว่า มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๔ ได้ระบุตำแหน่งเจ้าพนักงานที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับคดีไว้อย่างชัดเจนเพียงเจ็ดตำแหน่ง และมีได้ระบุให้บุคคลดังกล่าวมอบอำนาจต่อไป อำนาจการเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจึงเป็นอำนาจเฉพาะตัวของเจ้าพนักงานเหล่านั้น และเมื่อเป็นอำนาจเฉพาะตัว การมอบอำนาจโดยอาศัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงไม่อาจกระทำได้ สำหรับกรณีนี้ที่หรือนี้กรุงเทพมหานครเพียงขอให้พิจารณาว่า หัวหน้าเขตจะมอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้างาน หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปปฏิบัติราชการแทนในนามหัวหน้าเขตได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) พิจารณาแล้วมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่ายคือ

กรรมการฝ่ายข้างมากเห็นว่า อำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเป็นอำนาจในการปฏิบัติราชการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทั้งเจ็ดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๔ จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้ผู้ดำรงตำแหน่งเหล่านั้นบางตำแหน่งมีอำนาจที่จะมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติการแทนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ หัวหน้าเขตจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน มอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้างาน หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปปฏิบัติราชการแทนในนามหัวหน้าเขตได้ และไม่เป็นการขัดต่อมาตรา ๓๗ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

กรรมการฝ่ายข้างน้อยเห็นว่า ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๔ ได้ระบุตำแหน่งเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครไว้เพียงเจ็ดตำแหน่งเท่านั้น โดยไม่เปิดโอกาสให้มีการมอบอำนาจได้ เพราะหากถือว่าให้มีการมอบอำนาจแก่กันได้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องระบุตำแหน่งเจ้าพนักงานไว้ครบถ้วนถึงเจ็ดตำแหน่งดังกล่าว เนื่องจากตำแหน่งบางตำแหน่ง เช่น ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานครและรองปลัดกรุงเทพมหานครอาจมอบอำนาจแก่กันได้อยู่แล้ว และหากประสงค์ให้มีการมอบอำนาจแก่กันได้ ก็จำเป็นต้องระบุให้ชัดเจนว่าให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมอบอำนาจต่อไปได้ เมื่อกฎหมายไม่เปิดช่องให้เจ้าพนักงานดังกล่าวมอบอำนาจให้ผู้อื่นทำการแทนได้ อำนาจการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจึงเป็นอำนาจเฉพาะตัวของเจ้าพนักงานเหล่านั้นเท่านั้น ส่วนมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นเพียงบทบัญญัติทั่วไปที่กล่าวถึงวิธีการมอบอำนาจของหัวหน้าเขต ในกรณีนี้ที่เรื่อนั้น ๆ มิได้กำหนดวิธีการในเรื่องการมอบอำนาจไว้โดยเฉพาะหาใช่เป็นเรื่องที่กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นสามารถมอบอำนาจให้ผู้อื่นกระทำการแทนได้ทุกเรื่องทุกกรณี ดังนั้น หัวหน้าเขตจึงไม่อาจมอบอำนาจการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้างาน หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ปฏิบัติราชการดังกล่าวแทนในนามหัวหน้าเขตได้

เนื่องจากการรื้อร่างกฎหมาย (คณะที่ ๕) มีความเห็นแตกต่างกันในสาระสำคัญและ
เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญ เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้นำเรื่องเสนอที่ประชุมใหญ่
กรรมการรื้อร่างกฎหมายเพื่อพิจารณาตามข้อ ๑๔ (๓) ^[๔] แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการ
ประชุมกรรมการรื้อร่างกฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการรื้อร่างกฎหมาย) ได้พิจารณาปัญหาดัง
กล่าวและฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครองและกรมตำรวจ) และผู้แทน
กรุงเทพมหานคร แล้วมีความเห็นว่า แม้ว่ามาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๘ จะกำหนดตัวบุคคลผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติ
กรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานครรองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้า
ส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก หรือหัวหน้าเขตก็ตาม แต่อำนาจตามมาตรา ๗๑ นี้ก็มีได้มี
ข้อความหรือบทกฎหมายอื่นประกอบแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นอำนาจเฉพาะของตำแหน่งดังกล่าวนั้น จึงเป็น
เพียงอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายตามปกติ
เท่านั้น จะนั้น เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๘ นั้นเองได้เปิด
โอกาสให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวบางตำแหน่งมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการที่ตนพึงปฏิบัติหรือดำเนิน
การตามกฎหมายซึ่งกฎหมายนั้นมิได้บัญญัติเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น โดยให้ผู้อื่นปฏิบัติ
ราชการแทนในนามของตนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายไว้ได้ กล่าวคือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครอาจ
มอบอำนาจได้ตามมาตรา ๓๕ ^[๕] ปลัดกรุงเทพมหานครอาจมอบอำนาจได้ตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม ^[๖]

และหัวหน้าเขตอาจมอบอำนาจได้ตามมาตรา ๑๗ ^[๗] และเมื่อไม่มีบทบัญญัติเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็น
อย่างอื่นแล้ว หัวหน้าเขตจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ ดังกล่าวมอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้

ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๗๑ ^[๘] แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๘ ที่ตนพึงปฏิบัติเพื่อดำเนินการตามกฎหมายให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้า
งาน หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ปฏิบัติราชการแทนในนามหัวหน้าเขตได้ และการ
มอบอำนาจดังกล่าวไม่เป็นการขัดต่อมาตรา ๓๗ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
เพราะบทบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า คดีอาญาเล็กน้อยในคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่นเมื่อผู้
ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ซึ่งเป็นการรับกันกับมาตรา ๗๑
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๘

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๖๗

[๑] มาตรา ๗๑ บรรดาความผิดต่อข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ถ้าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก หรือหัวหน้าเขต แล้วแต่กรณี เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก หรือหัวหน้าเขต กำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันสิ้นสุด

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

เงินค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร

[๒] มาตรา ๓๗ คดีอาญาเลิกกันได้ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ในคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว

[๓] มาตรา ๑๗ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่หัวหน้าเขตจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายว่าด้วยการนั้นมีได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หัวหน้าเขตจะมอบอำนาจให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้างาน หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปปฏิบัติราชการแทนในนามหัวหน้าเขตก็ได้

[๔] ข้อ ๑๔ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจพิจารณาจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ความเห็นของกรรมการร่างกฎหมายในคณะแตกต่างกันในสาระสำคัญ แต่กรรมการร่างกฎหมายมิได้ขอให้มีการประชุมใหญ่ตามข้อ ๑๓ (๒)

[๕] มาตรา ๓๕ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายว่าด้วยการนั้นมีได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยกรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก หรือหัวหน้าเขตปฏิบัติราชการแทนได้

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศในกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษา

[๖] มาตรา ๑๓ ฯลฯ

ฯลฯ

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่ปลัดกรุงเทพมหานครจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายว่าด้วยการนั้นมีได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ปลัดกรุงเทพมหานครจะมอบอำนาจโดยทำเป็นคำสั่งและประกาศในกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษา ให้รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก หัวหน้าเขต หัวหน้ากอง หรือข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าหัวหน้ากองขึ้นไปปฏิบัติราชการแทนในนามปลัดกรุงเทพมหานครก็ได้ แต่ถ้าจะมอบอำนาจให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครตั้งแต่ระดับหัวหน้าแผนกลงไปปฏิบัติราชการแทนต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

[๗] โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

[๘] โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

ความเห็นฉบับย่อ

ความเห็นฉบับเต็ม

บันทึก เรื่อง การมอบอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร - คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1)
- เรื่องเสร็จที่ 356/2553
มาตรา 81 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

เมื่อในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงอาจอาศัยอำนาจตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ให้เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ แต่เนื่องจากมาตรา 81 มิได้บัญญัติให้มีการมอบอำนาจช่วงได้ การมอบอำนาจให้กับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจากผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 81 จึงกระทำมิได้ ดังนั้น คำสั่งกรุงเทพมหานครที่กำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักและผู้อำนวยการเขตมอบอำนาจต่อไปได้นั้น จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ความเห็นฉบับเต็ม

ความเห็นฉบับย่อ

เรื่องเสร็จที่ ๓๕๖/๒๕๕๓

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การมอบอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุมอาคาร

กรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๕/๑๓๙๕ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือเกี่ยวกับการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สรุปความได้ว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๘๖๗/๒๕๕๒ เรื่อง มอบอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เพื่อมอบอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในการสั่ง การอนุญาต หรือการอนุมัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารให้แก่รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการเขต แล้วแต่กรณี เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน โดยในข้อ ๖. ของคำสั่ง ได้กำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักและผู้อำนวยการเขตซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสามารถมอบอำนาจต่อไปได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฯ ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งดังกล่าวได้เทียบเคียง

[๑]

จากแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๙๗๕/๒๕๒๙

สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เห็นว่า การมอบอำนาจตามข้อ ๖. ของคำสั่งที่กำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักและผู้อำนวยการเขตซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสามารถมอบอำนาจต่อไปได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ นั้น มีลักษณะเป็นการมอบอำนาจช่วงซึ่งจะกระทำมิได้ต่อเมื่อมีกฎหมายบัญญัติอนุญาตไว้โดยชัดแจ้งว่าให้ได้รับ

มอบอำนาจสามารถมอบอำนาจต่อไปอีกได้ และมีใช้เป็นการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตาม มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ เนื่องจากอำนาจในการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเป็นของ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มิใช่เป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักหรือผู้อำนวยการเขต เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายซึ่งจะสามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน ต่อไปได้

เนื่องจากยังมีความเห็นในเรื่องนี้แตกต่างกัน กรุงเทพมหานครจึงขอให้คณะกรรมการ กฎศกได้พิจารณาว่า การมอบอำนาจตามความในข้อ ๖. ของคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๘๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ นั้น ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรุงเทพมหานครโดยมีผู้ แทนกรุงเทพมหานคร (สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า โดยหลักการ มอบอำนาจจะกระทำได้ก็แต่โดยผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจ โดยการมอบอำนาจจะมีผลให้ผู้รับมอบอำนาจ เป็นเพียงผู้ใช้อำนาจนั้นแทน ผู้มอบอำนาจจึงยังคงเป็นผู้ทรงอำนาจนั้นอยู่ ในการดำเนินการตามอำนาจที่ ได้รับมอบมานั้น ผู้รับมอบอำนาจเป็นเพียงผู้ปฏิบัติราชการแทน หากได้ทำให้ผู้รับมอบอำนาจกลายเป็น เจ้าของอำนาจเสียเองไม่ ด้วยเหตุนี้ ผู้รับมอบอำนาจจึงมีอาจมอบอำนาจซึ่งมิใช่ของตนให้กับบุคคลอื่น ปฏิบัติราชการแทนต่อไปได้ เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติให้ผู้รับมอบอำนาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่ง อื่นได้ ดังเช่นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙^[๒] แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่มาตรา ๘๑^[๓] วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔ กำหนดว่า อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติ ราชการที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใดหรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อ บัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่าง อื่น ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัด กรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่ง มีฐานะเป็นสำนัก หรือผู้อำนวยการเขตเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้ เมื่อในกฎหมายว่าด้วยการควบคุม อาคารมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น การมอบอำนาจในกรณีนี้จึงต้องปฏิบัติตามมาตรา

๘๑^[๔] แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฯ โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร อาจมอบอำนาจของตน ให้ผู้ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ให้เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ และเนื่องจากมาตรา ๘๑ มิได้บัญญัติให้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจกำหนดเรื่องการมอบอำนาจช่วง หรือมิได้บัญญัติให้ผู้ได้รับมอบ อำนาจสามารถมอบอำนาจช่วงต่อไปได้ การมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจากผู้ดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงกระทำมิได้

สำหรับกรณีการมอบอำนาจของผู้อำนวยการสำนักหรือผู้ อำนวยการเขตให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา

๘๓^[๖] และมาตรา ๘๔^[๗] แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กรุงเทพมหานครฯ นั้น จะกระทำได้อีกต่อเมื่อผู้อำนวยการสำนักหรือผู้

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามลำดับที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจัดไว้ตามมาตรา ๕๕ เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีปลัดกรุงเทพมหานครหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็ได้ แต่ถ้าจะมอบให้ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก หรือผู้อำนวยการเขตปฏิบัติราชการแทน ให้ทำเป็นคำสั่ง และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

[๔] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

[๕] มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

◆เจ้าพนักงานท้องถิ่น◆ หมายความว่า

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

[๖] มาตรา ๘๓ ในกรณีที่มีรองผู้อำนวยการสำนัก การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรองผู้อำนวยการสำนักให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการสำนักมีคำสั่งมอบหมาย

ฯลฯ

ฯลฯ

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่ผู้อำนวยการสำนักจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ผู้อำนวยการสำนักจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักก็ได้ แต่ถ้าจะมอบให้ผู้ช่วยราชการเขต ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าของสำนักนั้น ปฏิบัติราชการแทนในนามผู้อำนวยการสำนัก ให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

[๗] มาตรา ๘๔ ในกรณีที่มีผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการเขตมีคำสั่งมอบหมาย

ฯลฯ

ฯลฯ

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่ผู้อำนวยการเขตจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ผู้อำนวยการเขตจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตหรือหัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานเขตปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการเขตก็ได้

[๘] ๖. การปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของผู้อำนวยการสำนักและผู้อำนวยการเขตตามคำสั่งมอบอำนาจนี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักและผู้อำนวยการเขตสามารถมอบอำนาจต่อไปได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

รายงานการประชุม

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑

ครั้งที่ ๓๐/๒๕๖๐

วันพุธที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ณ ห้องประชุมสำนักกฎหมาย สป. ชั้น ๖ อาคารสถาบันดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย

๑. นายโสภณ	สุวรรณรัตน์	กรรมการ	ทำหน้าที่ประธาน
รองผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สป.			
๒. นายสวัสดิ์	สงสัมพันธ์		
๓. นายสุพล	ยุติธาดา	กรรมการ	
๔. ศ.พิเศษ กมลชัย	รัตนสกาวงศ์	กรรมการ	
๕. นายปริญญา	อุดมทรัพย์	กรรมการ	
๖. ศ.พิเศษ ยุวัฒน์	วุฒิเมธี	กรรมการ	
๗. นายพินัย	อนันตพงศ์	กรรมการ	
๘. นายรัชชัย	พิทักษ์กุล	กรรมการ	
๙. นายเอกศักดิ์	ตรีกรุณาสวัสดิ์	กรรมการ	
๑๐. นางสาววันฉานา	บุญนาค	กรรมการ	
๑๑. นายนิเวศน์	หาญสมุทร	กรรมการ	
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สป.			
๑๒. นายยงยุทธ	ขึ้นประเสริฐ	กรรมการและเลขานุการ	
นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สป.			
๑๓. นางสาวฐิตาพร	อุทก	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	
นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.			
ผู้ไม่มาประชุม			
๑. นายประยูร	รัตนเสนีย์	ติตราชการ	
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ด้านความมั่นคงภายใน			
๒. นายชูเกียรติ	รัตนชัยชาญ	ลาการประชุม	
ผู้เข้าร่วมประชุม			
๑. นายสุริย์	ราชพลสิทธิ์	นิติกรชำนาญการ	สำนักกฎหมาย สป.
๒. นางสาวชุติมณฑน์	บริสุทธิ	นิติกรชำนาญการ	สำนักกฎหมาย สป.
๓. นางสาวพรพรรณ	กิตติสุทธธรรม	นิติกรปฏิบัติการ	สำนักกฎหมาย สป.
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น			
๑. นายสุรเกียรติ	ฐิตะฐาน	ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น	
๒. นางจิรพัฒน์	เจียรพานิช	ผู้อำนวยการกองตรวจสอบระบบการเงินบัญชีท้องถิ่น	
๓. นายณัฐศักดิ์	ดีศรี	นิติกรชำนาญการพิเศษ	
๔. นายนิวัฒน์	เพื่อนสงคราม	หัวหน้ากลุ่มงานตรวจสอบระบบการเงินบัญชีท้องถิ่น	
๕. นางสาวนาถสุภา	กัมปนานนท์	นิติกรปฏิบัติการ	
ผู้แทนจังหวัดสุราษฎร์ธานี			
นางสาวสวดี	วังเย็น	นิติกรชำนาญการ	

ผู้แทนกรุงเทพมหานคร

๑. นายธัญชัย	หุ่นนิวัฒน์	รองผู้อำนวยการสำนักการคลัง
๒. นางสาวรณช	สวดยคำข้าว	เลขานุการสำนักสิ่งแวดล้อม
๓. นายมานะ	วิมุตติไชย	ผู้อำนวยการกองโรงงานกำจัดมูลฝอย
๔. นายโกศล	สิงหนาท	หัวหน้ากลุ่มงานคดีสำนักเทศกิจ
๕. นายไตรรัตน์	จินตามรกฏ	หัวหน้ากลุ่มงานวิศวกรรมกองโรงงานกำจัดมูลฝอย
๖. นางสาวนภภรณ์	แสงสุวอ	หัวหน้ากลุ่มงานของเสียอันตราย
๗. นางสาวรัชฎา	มณีนวศ์	นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ
๘. นางสาวนันทิยา	พันธุพงศ์	นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ
๙. นายไกรวุฒิ	สุวรรณ	นายช่างไฟฟ้าชำนาญงาน

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

เนื่องจากนายประยูร รัตนเสนีย์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านความมั่นคงภายใน ประธานกรรมการ ดิตรราชการ ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ ที่ประชุมจึงมีมติให้นายโสภณ สุวรรณรัตน์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สป. กรรมการ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย
คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๐ วันพุธที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ได้ตรวจพิจารณารายงานการประชุมดังกล่าวแล้ว
ไม่มีการแก้ไข

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของ
กระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๐ วันพุธที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

๓.๑ ขื้อหาหรือ กรณีการเรียกเงินคืนจากค่าใช้จ่ายอากรรั้งนกอีแอ่นร้อยละห้า
ของคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรั้งนกอีแอ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ชี้แจงว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดย
สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ได้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอากรรั้งนกอีแอ่น จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ในปีงบประมาณพ.ศ.๒๕๕๗ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ผลการตรวจสอบ ปรากฏมี
ข้อบกพร่องในการเบิกค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น
พ.ศ.๒๕๕๐ ได้แจ้งให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรั้งนกอีแอ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ดำเนินการให้มีการขอคืนเงินคืน จำนวน ๑๔๘,๘๐๐.๐๐ บาท พร้อมทั้งให้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอากรรั้ง
นกอีแอ่นร้อยละ ๕ ย้อนหลังไปถึงปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๐ หากมีการเบิกจ่ายในรายจ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับ

การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้างต้นก็ให้เรียกค่าใช้จ่ายคืนกับผู้อนุมัติการเบิกจ่ายและผู้เกี่ยวข้อง และได้แจ้งปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อโปรดติดตามผลการดำเนินการ และแจ้งให้สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ทราบ

ข้อเท็จจริง

๑. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือติดตามผลการดำเนินการเรื่องดังกล่าวให้จังหวัดแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ทราบ

๒. จังหวัดสุราษฎร์ธานีชี้แจงข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวรายงานกระทรวงมหาดไทย ว่า ประธานคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรั้งนกอีแอ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่กระทำการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบเมื่อปรากฏว่าเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ เท่านั้น โดยจะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด เพื่อกำหนดทราบว่า มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดเกี่ยวข้องที่ต้องรับผิดชอบหรือไม่ ในขั้นนี้ จึงไม่อาจที่จะดำเนินการเรียกให้ส่งค่าใช้จ่ายคืนได้ เนื่องจากยังไม่ทราบว่า มีเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องผู้ใดจะต้องรับผิดชอบ ประกอบกับในเรื่องนี้ประธานคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรั้งนกอีแอ่น และในฐานะผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง จึงไม่อาจออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการตรวจสอบได้เองตามหลักผู้มีส่วนได้เสีย เนื่องจากเป็นคู่กรณีเองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๓ (๑) ดังนั้น จึงขอให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รายงานข้อยืนยันตามหนังสือของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณา

ข้อกฎหมาย

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาผลการตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่ามีข้อบกพร่องเนื่องจากไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติ คณะรัฐมนตรีให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้หน่วยรับตรวจชี้แจงหรือแก้ไข ข้อบกพร่องหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือให้ดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนที่ราชการหรือหน่วยรับตรวจกำหนดไว้แก่เจ้าหน้าที่หน่วยรับตรวจซึ่งเป็น ผู้รับผิดชอบตามควรแก่กรณี และให้หน่วยรับตรวจแจ้งผลการดำเนินการให้ คณะกรรมการทราบภายในหกสิบวัน เว้นแต่ คณะกรรมการจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อบกพร่องเกิดขึ้นเนื่องจากกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน หรือไม่ อาจปฏิบัติได้หรือหากปฏิบัติแล้วจะเสียประโยชน์ต่อราชการ ให้คณะกรรมการแจ้งต่อ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น ๆ เพื่อพิจารณาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ถ้าผู้รับตรวจไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้คณะกรรมการแจ้งต่อกระทรวงเจ้าสังกัด หรือผู้ควบคุมกำกับหรือรับผิดชอบของ หน่วยรับตรวจดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนที่ราชการหรือหน่วยรับ ตรวจกำหนดแก่ผู้รับตรวจและเจ้าหน้าที่หน่วยรับตรวจผู้รับผิดชอบตามควรแก่กรณี

๒. พระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้และเพิกถอนสัมปทานเก็บรั้งนก

ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดรับผิดชอบในการจัดเก็บเงินอากรรังนกและมีหน้าที่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย รวมทั้งมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ

๓. พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๘ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

มาตรา ๙ ถ้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย สิทธิที่จะเรียกให้อีกฝ่ายหนึ่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตนให้มีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นแก่ผู้เสียหาย

๔. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีเอง

ข้อพิจารณา

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว กรณีดังกล่าวเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน และมีประเด็นที่เกี่ยวกับการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีส่วนเกี่ยวข้อง เห็นควรมอบหมายให้สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

สำนักกฎหมาย สป. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เป็นอำนาจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหาย ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๙๖๐/๒๕๕๖

๒. คณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีกแอ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นคณะกรรมการที่ถูกแต่งตั้งขึ้น ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอากรรังนกอีกแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นประธานกรรมการ มีอำนาจให้และเพิกถอนสัมปทานเก็บรังนก พิจารณาจัดเก็บและจัดสรรเงินรังนก ตามมาตรา ๗ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งสามารถหักเงินอากรที่ส่งมอบให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายได้ร้อยละห้าของเงินอากรดังกล่าว ตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติอากรรังนกอีกแอ่นฯ ดังนั้น อำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดในกรณีที่สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ตรวจพบว่าการเบิกค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติอากรรังนกอีกแอ่นฯ เป็นเหตุทำให้ราชการได้รับความเสียหาย จึงเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่เนื่องจากเป็นกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐกระทำการให้เกิดความเสียหาย หรือมีส่วนกระทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ ตามข้อ ๑๒/๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๑๒/๑ ของระเบียบสำนักนายกฯ

ดังนั้นปลัดกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตาม

เนื่องจากกรณีดังกล่าวยังไม่เคยมีแนวทางปฏิบัติมาก่อน ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปด้วยความรอบคอบเห็นควรให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เสนอข้อหาหรือดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็น

คณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าว โดยรับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และผู้แทนจังหวัดสุราษฎร์ธานีแล้ว เห็นว่าตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่าในแต่ละจังหวัดที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ให้มีคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บการรังนกอีแอ่น โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นประธานกรรมการ และมีอำนาจให้และเพิกถอนสัมปทานเก็บรังนก พิจารณาจัดเก็บและจัดสรรเงินรังนกตามมาตรา ๗ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และตามกฎหมาย (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ให้กรรมการและเลขานุการ สามารถหักเงินอากรที่ส่งมอบให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายได้ร้อยละห้าของเงินอากรดังกล่าว โดยการใช้จ่ายเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเงินอากรที่หักไว้ร้อยละห้าของเงินอากรที่ส่งมอบให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดเป็นเงินที่จังหวัดรับผิดชอบ เมื่อสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ตรวจสอบพบ มีการเบิกค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการรังนกอีแอ่นฯ เป็นเหตุทำให้ราชการได้รับความเสียหาย จึงเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่เนื่องจากประธานคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บการรังนกอีแอ่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง จึงมีประเด็นว่าผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามในในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ เนื่องจากผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเป็นคู่กรณีตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งตามคำสั่งแห่งของผู้แทนจังหวัดสุราษฎร์ธานีปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจาก ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดฯ ที่เป็นประธานกรรมการพิจารณาจัดเก็บการรังนกอีแอ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามที่สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ตรวจสอบพบ มีรายจ่ายดังกล่าวเงินไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการรังนกอีแอ่นฯ เป็นเหตุทำให้ราชการได้รับความเสียหาย นั้น ได้พ้นจากตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดฯ โดยเกษียณอายุราชการไปแล้ว ซึ่งกรณีนี้เห็นว่าเมื่อบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ร่วมกระทำละเมิดได้พ้นจากตำแหน่งเพราะเกษียณอายุราชการ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดคนปัจจุบัน จึงไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียหรือคู่กรณีมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งดำรงตำแหน่งปัจจุบัน จึงสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามในกรณีดังกล่าวได้ ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๙

มติที่ประชุม ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายฯ ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓.๒ ข้อหารื้อเกี่ยวกับบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” และกรณีการดำเนินโครงการกำจัดมูลฝอยของกรุงเทพมหานครในระหว่างที่ยังไม่มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ชี้แจงว่ากรุงเทพมหานครมีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอให้พิจารณาเพื่อแก้ไขปัญหานั้นเนื่องมาจากการตราพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ใน ๒ ประเด็น ดังนี้

๑.๑ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และกำหนดตัวพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ให้มีเพียงปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต ซึ่งได้ตัดถ้อยคำว่า “ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้” ออกไป ทำให้ขาดความคล่องตัวในทางปฏิบัติ เป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันส่งผลกระทบต่อการทำงานของกรุงเทพมหานครในการกิจด้านการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และต่อประชาชน จึงเห็นควรให้มีการพิจารณาทบทวนเพื่อแก้ไขปัญหากฎหมายดังกล่าว

๑.๒ กรุงเทพมหานคร โดยสำนักสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการจ้างเหมาเอกชนปรับปรุงโรงงาน พร้อมเดินเครื่องจักรโรงงานกำจัดมูลฝอยขนาด ๑,๐๐๐ ตันต่อวัน ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยอ่อนนุช ระยะที่ ๒ ภายในวงเงินค่าจ้าง ๑,๓๙๙,๔๑๐,๐๐๐ บาท กำหนดระยะเวลาดำเนินการบริหารจัดการเดินเครื่องจักรกำจัดมูลฝอย ๖ ปี โดยคาดว่าจะสิ้นสุดสัญญาในเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ และได้ข้อหารื้อประเด็นปัญหาในการดำเนินการโครงการดังกล่าว กรณีการจ้างเหมาเอกชนเดินเครื่องจักรกำจัดมูลฝอย โดยที่กรุงเทพมหานครได้สร้างโรงงานและติดตั้งเครื่องจักร พร้อมทั้งระบบต่างๆ ในการกำจัดมูลฝอยไว้แล้ว จากนั้นจึงจะจ้างเหมาบริษัทเอกชน เข้ามาบริหารจัดการ และบริษัทผู้รับจ้างเป็นผู้จัดหาที่ดินสำหรับฝังกลบกากที่เหลือจากกระบวนการที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ ทั้งนี้ ในกระบวนการกำจัดมูลฝอยมีผลพลอยได้ ซึ่งวัสดุผลพลอยได้จากขบวนการเดินเครื่องจักรโรงงานดังกล่าวในรูปของวัสดุรีไซเคิล (Recycle) เชื้อเพลิงทดแทน (RDF) และปุ๋ยอินทรีย์ (Compost) ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้รับจ้าง ตามข้อกำหนดเงื่อนไขและขอบเขตของงาน (TOR) โดยได้คิดรวมไว้ในอัตราค่าจ้างเรียบร้อยแล้ว โดยมีประเด็นข้อหารื้อ ดังนี้

๑.๒.๑ ในการดำเนินโครงการดังกล่าว กรุงเทพมหานครจะต้องดำเนินโครงการโดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดขึ้นตามมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมใช้หรือไม่

๑.๒.๒ ในระหว่างที่ยังไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของกระทรวงมหาดไทยที่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรุงเทพมหานครจะต้องพิจารณาดำเนินการเรื่องนี้อย่างไร เนื่องจากโครงการระยะที่ ๒ นี้ จะสิ้นสุดสัญญาในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๐ และสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร ได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ โครงการระยะที่ ๓ ระยะเวลาดำเนินการ ๑๐ ปี (๒๕๕๙-๒๕๖๘) เพื่อรองรับโครงการระยะที่ ๒ ที่จะสิ้นสุดสัญญา

หากกรุงเทพมหานครมีความจำเป็นต้องดำเนินการว่าจ้างโดยใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๘ ต่อไปก่อน จะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ อย่างไร

๑.๒.๓ ในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐประกอบด้วย ตามมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น จะมีการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการดำเนินโครงการโดยแบ่งตามขนาดมูลค่าของโครงการ ในลักษณะเดียวกับประกาศคณะกรรมการนโยบายการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการให้เอกชนร่วมลงทุนในโครงการที่มีวงเงินมูลค่าต่ำกว่าที่กำหนดในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไร

ข้อกฎหมาย

๑ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๓) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า

(๑) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) ปลัดเทศบาลและรองปลัดเทศบาล สำหรับในเขตเทศบาล

(๓) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๔) ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) ปลัดเมืองพัทยาและรองปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นและรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

มาตรา ๓๔/๑ การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นรวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำ

ร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ การมอบให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการดังกล่าว มิให้ถือว่าเป็น การร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ แต่หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนดดังกล่าว ต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนใน กิจการของรัฐประกอบด้วย

มาตรา ๔๓ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น มีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในการปกครองบังคับบัญชา ของตน

ในกรณีที่ได้มีการมอบหมายให้รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือปลัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกเทศมนตรีหรือปลัดเทศบาล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือปลัดกรุงเทพมหานคร รองนายกเมือง พัทยา หรือปลัดเมืองพัทยา หรือรองผู้บริหารหรือปลัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นช่วยปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้ได้รับมอบหมายมีหน้าที่รับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้มอบหมาย

มาตรา ๔๔ นอกจากอำนาจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด
- (๓) ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือขจัดความสกปรก หรือ ความไม่เป็นระเบียบหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป

- (๔) จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในท้องที่ใด และพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจทราบตัวผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นนั้นทุกคนร่วมกันขจัด หรือแก้ไขไม่ให้สิ่งที่ผิดกฎหมายปรากฏอยู่ในที่สาธารณะหรือสถานสาธารณะอีกต่อไป

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกให้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการ และให้วางระเบียบการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ได้จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้กระทำความผิดจัดการลบ ล้าง กวาด เก็บ ตกแต่ง ปรับปรุงสิ่งที่เป็นความผิดมิให้ปรากฏ อีกต่อไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมปฏิบัติตาม ให้คดีเป็นอันเลิกกัน ถ้า ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดทำหรือมอบหมายให้ผู้อื่นจัดทำให้เกิดความ สะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดทำความ สะอาดหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริงให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่การชดใช้ ค่าใช้จ่ายไม่ลบล้างการกระทำความผิดหรือระงับการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘

มาตรา ๘๔ วรรคสาม อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติ ราชการที่ผู้อำนวยการเขตจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือ คำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรี ในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ผู้อำนวยการเขต

จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตหรือหัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานเขตปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการเขตก็ได้

๓. ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การหรือการมอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๑๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘) (เรื่องเสร็จที่ ๓๒๗/๒๕๒๗) สรุปได้ว่า อำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เป็นอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามทีระบุไว้ในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฯ จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการ ให้ผู้ช่วยหัวหน้าเขต หัวหน้างานหรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปปฏิบัติราชการแทนได้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวและการมอบอำนาจดังกล่าวไม่ขัดต่อมาตรา ๓๗ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแต่อย่างใด

๔. ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ภาระหนี้เงินกู้ของเทศบาลตำบลน้ำก่ำ (องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำก่ำ) (เรื่องเสร็จที่ ๑/๒๕๕๕) สรุปได้ว่า การดำเนินการใดๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลย่อมต้องเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้อำนาจไว้ แม้มาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ จะบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจกู้เงินได้ก็ตาม แต่การกู้เงินขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ได้แก่ จะต้องได้รับอนุญาตจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย เงื่อนไขดังกล่าวจึงเป็นเงื่อนไขบังคับก่อน ซึ่งหากไม่มีการดำเนินการตามเงื่อนไขดังกล่าวอย่างครบถ้วนแล้วย่อมไม่สามารถใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าวได้ ดังนั้น ตราบใดที่ยังไม่มีการออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยเพื่อกำหนดเรื่องการกู้เงินขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงยังไม่อาจกู้เงินได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ให้ไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๖๗๖/๒๕๕๑ และเรื่องเสร็จที่ ๖๖๒/๒๕๓๖ เป็นต้น

ข้อพิจารณา

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่ ๑ กรุงเทพมหานครขอให้พิจารณาทบทวนการตราพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาที่ได้กำหนดพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ให้มีเพียงปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตโดยตัดถ้อยคำว่า “ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้” ออกไป ทำให้ขาดความคล่องตัวและส่งผลกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายของกรุงเทพมหานคร นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น มีความมุ่งหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบริการสาธารณะในด้านการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง โดยการบูรณาการการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยด้วยการควบคุมดูแลการคัดแยก เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ จัดเก็บค่าธรรมเนียมการให้บริการที่สอดคล้องกับต้นทุนค่าใช้จ่ายจริง รวมทั้งการนำสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่จัดเก็บได้ไปใช้ประโยชน์หรือหาประโยชน์ กฎหมายจึงได้กำหนดให้ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ปฏิบัติการในการกิจดังกล่าวให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ประกอบกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอำนาจหน้าที่ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของ

บุคคล ตามความในมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ โดยเฉพาะมาตรา ๔๓ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในการบังคับบัญชาของตน และในกรณีที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ผู้ได้รับมอบหมายมีหน้าที่รับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้มอบ ดังนั้น แม้ว่ามาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จะกำหนดให้ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ตาม แต่โดยที่การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ก็มีได้มีข้อความหรือบทกฎหมายอื่นประกอบ แสดงให้เห็นได้ว่าเป็นอำนาจเฉพาะของตำแหน่งดังกล่าวนั้น กรณีจึงเป็นเพียงอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายโดยปกติเท่านั้น เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้เปิดโอกาสให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการที่ตนพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งกฎหมายนั้นมิได้บัญญัติเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น โดยให้ผู้อื่นปฏิบัติราชการแทนในนามของตนตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ โดยมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันได้กำหนดเกี่ยวกับอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่ผู้อำนวยการเขตจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ผู้อำนวยการเขตจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้หัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานเขตปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการเขตได้ นอกจากนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจสั่งการให้ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างในบังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว กรุงเทพมหานครอาจแก้ไขข้อขัดข้องในกรณีมีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายมีจำนวนจำกัดได้ โดยผู้อำนวยการเขตอาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานเขตปฏิบัติราชการแทนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้ โดยเทียบความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) เรื่อง ทหหรือการมอบอำนาจในการเปรียบเทียบปรับผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๑๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘) (เรื่องเสร็จที่ ๓๒๗/๒๕๒๗) เพราะฉะนั้น บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงมีความเหมาะสมแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาทบทวนเพื่อแก้ไขปรับปรุงกฎหมายตามข้อเสนอของกรุงเทพมหานคร

ประเด็นที่ ๒ กรุงเทพมหานครจะจ้างเอกชนบริหารจัดการโรงงานกำจัดมูลฝอยของกรุงเทพมหานครและจัดหาที่ดินสำหรับฝังกลบกากมูลฝอยที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ โดยให้ผลพลอยได้จากกระบวนการดังกล่าวตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชนผู้รับจ้าง ซึ่งได้คำนวณรวมไว้ในค่าจ้างแล้ว จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความ

เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ว่า ก่อนวันที่พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จะมีผลใช้บังคับ กรุงเทพมหานครได้หาหรือสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจได้ให้ความเห็นว่า การกำจัดมูลฝอยเป็นกิจการที่กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ต้องทำตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกิจการของรัฐ โดยหากมีการร่วมลงทุนกับเอกชนไม่ว่าวิธีการใดหรือมอบให้เอกชนลงทุนแต่ฝ่ายเดียว โดยวิธีการอนุญาตหรือให้สัมปทานหรือให้สิทธิไม่ว่าลักษณะใด ย่อมเข้าข่ายต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ เมื่อพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ โดยมาตรา ๓๔/๑ วรรคหนึ่ง กำหนดให้การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นหน้าที่และอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด และวรรคสอง ได้กำหนดเกี่ยวกับการมอบให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นโดยมิให้ถือว่าเป็นการร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐที่จะต้องบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐแต่ก็ให้บังคับตามพระราชบัญญัตินี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด โดยต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐประกอบด้วย

ดังนั้น การที่กรุงเทพมหานครจะจ้างเอกชนบริหารจัดการโรงงานกำจัดมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐตามที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจได้ให้ความเห็นไว้ แม้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จะมีให้ถือว่าเป็นการร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ แต่กรุงเทพมหานครก็ต้องถือปฏิบัติตามมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือร่วมทำกิจการดังกล่าวกับราชการส่วนท้องถิ่นที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

ประเด็นที่ ๓ ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศกระทรวงมหาดไทยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ กรุงเทพมหานครจะต้องพิจารณาดำเนินการอย่างไร และกรุงเทพมหานครจะจ้างเอกชนตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้หรือไม่อย่างไรนั้น เห็นว่า การให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในวันที่พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ซึ่งมาตรา ๓๔/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีผลในทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการมอบให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่น โดยมิให้ถือว่าเป็นการร่วมลงทุนตามกฎหมายว่า

ด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐที่จะต้องบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐแต่ให้บังคับตามพระราชบัญญัตินี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด โดยต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ จึงเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดเงื่อนไขบังคับให้กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในพื้นที่ ซึ่งหากยังไม่มีการออกประกาศกระทรวงมหาดไทยในเรื่องดังกล่าวอย่างครบถ้วนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมไม่สามารถใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าวนั้นได้ ดังนั้น ตราบโดที่ยังไม่มีการออกประกาศกระทรวงมหาดไทยเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไว้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงยังไม่มีอำนาจมอบให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ โดยเทียบความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จที่ ๖๖๒/๒๕๓๖, ๖๓๖/๒๕๕๑ และ ๑/๒๕๕๕

อย่างไรก็ดี เพื่อให้การพิจารณาในเรื่องนี้เกิดความรอบคอบ เห็นควรให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาให้ความเห็นอีกชั้นหนึ่ง

สำนักกฎหมาย สป. มีความเห็นว่า กรณีประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่าตามบทนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเดียวกัน ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ คำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต โดยตัดความคำว่า “ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่” ออก กรุงเทพฯจึงไม่มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งเรื่องนี้เห็นว่ามาตรา ๙๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘ กำหนดว่าการปฏิบัติหน้าที่ตามที่มาตรา ๘๙ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก ผู้อำนวยการเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต และข้าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และให้มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามความหมายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยมีอำนาจเข้าไปในอาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบัญญัติดังกล่าว ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น และให้มีอำนาจยึดหรืออายัดเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งให้มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดได้ด้วย และตามมาตรา ๘๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันกำหนดว่าภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่นให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในเขตกรุงเทพมหานครในเรื่องการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการกรุงเทพมหานครเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๐ ประกอบมาตรา ๘๙ (๔)

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ส่วนประเด็นที่สอง เนื่องจากคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ได้พิจารณาเรื่องข้อหารือโครงการให้เอกชนร่วมทุนในกิจการของรัฐ (กรณีโครงการกำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ในประเด็นนี้ยังไม่มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๓๔/๑ ในระหว่างนี้องค์ปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการดังกล่าวโดยใช้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการมีมติให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอข้อหารือดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงเห็นควรรอความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนั้นเมื่อเรื่องนี้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เสนอให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ช่วยพิจารณาให้ความเห็น จึงควรเสนอข้อหารือดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็น

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้รับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และผู้แทนกรุงเทพมหานครแล้ว มีความเห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปในกิจการของกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นกฎหมายกลางที่ให้ท้องถิ่นเป็นผู้บังคับใช้ข้อกำหนดต่างๆ แทน เมื่อพระราชบัญญัตินี้ได้ตัดถ้อยคำว่า “ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้” ออก ซึ่งตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดว่าอำนาจในการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่ผู้อำนวยการเขตจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ผู้อำนวยการเขตจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตหรือหัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานเขตปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการเขตก็ได้ จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การที่กฎหมายใดมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ผู้อำนวยการเขตก็สามารถมอบอำนาจให้บุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้ช่วยปฏิบัติราชการได้โดยทำเป็นหนังสือ ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีมาตราใดที่กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการเฉพาะ ผู้อำนวยการเขตจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตหรือหัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานเขตปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการเขตก็ได้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

ประเด็นที่สอง เนื่องจากยังไม่มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการมอบให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ได้พิจารณาข้อหารือโครงการให้เอกชนร่วมทุนในกิจการของรัฐ (กรณีโครงการกำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ได้มติให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอข้อหารือดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว ดังนั้น จึงเห็นควร

ให้รอความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ และเมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นไปในแนวทางใด กรุงเทพมหานครก็ให้นำมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติได้ จนกว่าจะได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยในเรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อไป

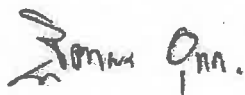
คณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ มีความเห็นเพิ่มเติมในกรณี กรุงเทพมหานครขอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเพิ่มถ้อยคำว่า "ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้" เช่นเดียวกับบทบัญญัติเดิมก่อนพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น เนื่องจากพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๐ ดังนั้น การที่กรุงเทพมหานครขอแก้ไขเพิ่มเติมในขณะนี้ โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมเพียงประเด็นเดียวจึงยังไม่เหมาะสม ควรดำเนินการตามบทบัญญัติที่ให้อำนาจในปัจจุบันไปพรากก่อน หากมีการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ในประเด็นอื่น จึงดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นนี้ในคราวเดียวกัน

มติที่ประชุม ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายฯ ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

วาระที่ ๔ เรื่องอื่นๆ

-ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๐๐ น.

(นางสาวชุตาทพร อูทก)
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ
ผู้จตุรายนงานการประชุม

(นายชยยุทธ ชื่นประเสริฐ)
กรรมการและเลขานุการฯ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

๙.๕.๖๕ /

๙.๕.๖๕ พ.ศ. ๒๕๖๕

๙.๕.๖๕ พ.ศ. ๒๕๖๕

๙.๕.๖๕ ๙.๕.๖๕ ๙.๕.๖๕
๙.๕.๖๕ ๙.๕.๖๕